

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

VII. Super re sacra & litigiosa transigi non potest. Alias autem litigantes
amicabiliter componere possunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

C A P. V.

*Alexander tertius archiepiscopo Rothomagenſi
& abbati * Geomar.*

Ex quorundam certa relatione audiuimus, quod cum aliqui viri ecclesiastici, de prouincia vestra pro iustitia sua prosequenda literas commissorias a nobis impetrant, aduersarii eorum, vt mandatum nostrum eludant, antequam literæ illæ ad iudicem perueniant, vel literis nostris a iudicibus receptis, priusquam ab eis citentur, in vocem appellationis prorumpunt: aut conuentionem facientes, aliquos in possessionem eorum, de quibus controuersia vertuntur, malitiose inducunt. Quoniam igitur huiusmodi calliditates & versutia suis non debent in aliquo auctoritatibus suffragari, & nos contra prædictas calliditates & versutias, pastorali volumus sollicitudine prouidere: discretioni vestræ, &c. quatenus si aduersarii, inter quos & ipsum super ecclesia controuersia diutius est agitata, pro euacando mandato nostro supradicto modo appellauerint, aut de possessione qualibet * conuentionem fecerint, vel malitiose se absentauerint, eos qui in possessione prædictæ ecclesiæ se ingesserint, appellatione cessante, cogatis sub examine vestro iuris æquitati parere.

C A P. VI. *Lucius tertius.*

De his qui in sanitate vel infirmitate ad loca religiosa se transtulerint, nil tibi vel ecclesiis, a quibus receperunt pabulum salutis, relinquentes: hoc tuæ prudentiæ innotescat, quod si in ægritudine ipsa ad religionem transeunt, dummodo in ægritudine ipsa decedant, prædictis ecclesiis, a quibus assumti fuerint, canonica debet portio exhiberi. Si vero ad religiosa loca in sanitate se transtulerint, cogi non possunt aliquid præscriptis ecclesiis imperiri: quia liberum est eis tunc bona sua non solum religiosis locis, sed etiam quibuscumque priuatis personis conferre.

C A P. VII. *Lucius tertius.*

Quoniam ex plenitudine potestatis, &c. Super hoc quod quæsiuisti, vtrum super ecclesiastico beneficio in

ANNO
CHRISTI
1179.

ii. q. 3. Si
episcopus.

* cōmu-
tationē

ANNO CHRISTI
1179. litigium deducto, possit fieri transactio: tale damus, sicut
iampridem (si bene meminimus) alii non absimile quaren-
ti dedimus responsum: quoniam secundum formam trans-
actionibus adscriptam, super re sacra litigiosa minime
transfigi potest. Etenim res sacra ut possideatur aliquo da-
to, vel promisso, vel retento, speciem habere non imme-
rito credimus simoniae. Alias autem gratis & amicabiliter
inter se litigantes componere, sacris Canonibus non dici-
mus obuiare.

29. Quatt. 7.
Decimas.
1. q. 1. Nul-
lus epifco-
pus i. q. 3.
Quæsticum.

C A P. VIII.

Alexander III. Norwicensi episcopo.

Quæstum est a nobis ex parte tua, vtrum iudex ordina-
rius vel alius cui delegatus mandauit vt citaret partes vel
exequeretur sententiam, delegato teneatur obedire, cum
non sua, sed delegantis vice fungatur; & cum iurisdictione
delegatur, omnia quæ ad iurisdictionem faciunt, delegari
videantur: merito potest delegatus tam ordinarium, quam
alium cui mandauit, cogere ad id efficiendum quod man-
dauit: & ei qui obedire contempserit, poenam infligere
competentem.

C A P. IX.

Quoniam ex plenitudine potestatis, &c. Et infra: Su-
per eo quod quæsisti, vtrum ecclesiastica beneficia re-
poscentibus obiecta spontaneæ abiurationis exceptio sine
causæ cognitione sit admittenda, & an actoris, qui spon-
te non renuntiauit, an rei de spontanea renuntiatione te-
stes & probationes sint potius admittenda: sic experientia
tua duximus respondendum, quod hoc nulla ratio verisimile reddit, vt quisquam beneficio multis forte labori-
bus & expensis acquisito, & quo sustentari debet, sine ma-
gna causa renuntiare sponte elegerit: ideoque superuacu-
num esse non credimus, causam resignationis siue renun-
tiationis diligenter inquirere, quatenus si forte probabi-
lem, hoc est, non vi, non metu, non interuentu pecuniæ,
non promissione extortam, iudex ordinarius siue delega-
tus inuenerit, & maxime si iuramentum, quod vix fieri de
spontanea voluntate credimus, quia iuramentum fere sem-
per a malo est, intercesserit, admittere, nisi replicatio ca-

Xxxvij